

Evolució del cervell emocional: els orígens de la por i el plaer

Enrique Lanuza, departament de Biologia Cel·lular de la Universitat de València.

La base biològica de les emocions s'ha considerat, durant bona part del segle XX, una qüestió inabordable experimentalment. No obstant això, a partir de la dècada dels 1980, diferents models de comportament animal basats en l'aprenentatge Pavloviano han demostrat ser molt útils per a caracteritzar els circuits neurals responsables que experimenten por o plaer. Els resultats d'experiments en animals han mostrat que una estructura cerebral, denominada amígdala, és una estructura crítica en l'expressió de les respostes fisiològiques associades a les emocions i també en l'aprenentatge relacionat amb situacions emocionals. L'estudi d'alguns pacients amb lesions cerebrals que afecten selectivament a l'amígdala han mostrat que els experiments amb animals són, en bona mesura, extrapolables a les persones. El coneixement d'aquests circuits neurals, està permetent descobrir com funcionen drogues que afecten a l'estat emocional de les persones, com els ansiolítics.